

Література

1. Пильгун Н.В. Роль виховної функції права в системі державотворення / Н.В. Пильгун // Аеро 2011. Повітряне і космічне право: [Матеріали 2 Міжнародної наукової конференції "становлення держави та права в умовах глобалізації: теоретичний та практичний аспект", Київ, Національний авіаційний університет, 24 лютого 2012 р.] – Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2012. – 452с.
2. Кириченко С.О. Громадянське суспільство і правова держава: поняття та зміст / С.О. Кириченко // К.: Логос, 2000 – 47 с.
3. Пильгун Н.В. Права людини в умовах сучасного державотворення / Н.В. Пильгун // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник "Повітряне і космічне право". – 2010. – № 2 (15) – С. 12-14.

УДК 352.07:342.553(477)

Рушак І.Я.,
аспірантка,
Юридичний інститут
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Бородін І.Л., д.ю.н., професор

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Основний Закон України, а саме ст.19 визначає, що органи місцевого самоврядування та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [1].

Реалізуючи свої повноваження органи місцевого самоврядування наділені правом приймати відповідні управлінські рішення [2]. Нерідко унаслідок прийняття рішень, дій чи бездіяльності органів місцевого самоврядування порушуються права та охоронювані законом інтереси громадян, підприємств, установ та організацій.

Судовий захист є одним із найбільш ефективних правових засобів захисту інтересів громадян. На жаль, громадяни України ще не звикли до можливості судового захисту своїх прав і свобод і не використовують цей засіб в повній мірі.

Неправомірні рішення, дії чи бездіяльність посадових осіб органів

місцевого самоврядування, прийняті з порушенням прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, можуть бути оскаржені в порядку адміністративного судочинства [3].

Для того щоб відновити справедливість, і визнати рішення органів місцевого самоврядування протиправними необхідно передбачати законодавчі механізми відновлення порушеного такими рішеннями порядку. Тобто, є необхідним запровадження інституту адміністративного відновлення. Необхідно передбачити норми, відповідно до яких, у разі визнання протиправним рішення органу місцевого самоврядування, втрачають чинність акти, прийняті на підставі такого рішення, а всі вчинені на підставі такого рішення правочини визнаються недійсними.

Однак при застосуванні адміністративного відновлення слід звертати увагу на наслідки її застосування. Таким наслідком є понесення особою певних витрат (проведення необхідних експертиз, сплату обов'язкових платежів тощо). У разі визнання відповідного рішення місцевої ради неправомірним, на підставі ст. 1173 ЦК України, шкода повинна відшкодуватися органом місцевого самоврядування.

На практиці існують також випадки, коли неправомірне рішення приймається органом місцевого самоврядування з вини особи, на чю користь воно було прийняте. На даному етапі розвитку нашого законодавства не передбачено як вирішити відповідне питання. Така ситуація може скластися за умов, якщо особою були подані сфальсифіковані документи чи повідомлена неправдива інформація або навіть у результаті вчинення корупційних дій. За таких умов відшкодування, очевидно, є недоцільним і відповідно до ст. 1193 ЦК України шкода завдана потерпілому внаслідок його умислу не відшкодується [4, с. 159].

Для усунення цієї прогалини варто було б передбачити у Цивільному кодексі України норму, відповідно до якої шкода, завдана фізичній чи юридичній особі неправомірним рішенням органів місцевого самоврядування, не відшкодується, якщо прийняття такого рішення стало наслідком протиправної поведінки особи, якій завдано шкоду.

Особливо важливою проблемою на сьогоднішній день є таке неправомірне використання службового становища, коли особа реалізувала повноваження відповідно до закону, але взамін отримала певну неправомірну вигоду або обіцянку такої вигоди [5, с. 17]. Посадова особа органу місцевого самоврядування повинна виконувати свої обов'язки добросовісно, тобто, без корисливих прагнень досягти вигод і отримати справедливий результат.

Аналіз сучасного законодавства щодо оскаржень рішень дій чи бездіяльності органів місцевого самоврядування дозволяє зробити наступні висновки. Завдання підвищення ефективності адміністративного судочинства, забезпечення безумовного виконання прийнятих адміністративними судами рішень стосовно неправомірності рішень, дій або бездіяльності органів місцевого самоврядування необхідно вирішувати комплексно, шляхом удосконалення не лише самого Кодексу адміністративного судочинства України, а й законодавства про місцеве самоврядування, цивільного законодавства, тощо. Існуючі проблеми в першу чергу зумовлені низьким рівнем правової культури в органах місцевого самоврядування та недосконалістю законодавства про місцеве самоврядування.

Література

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України 28 червня 1996р. із змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004р. – К.: Міністерство Юстиції України, 2012. – 124с.
2. Закон України "Про місцеве самоврядування" // Відомості Верховної Ради. – 1997-№ 24, ст.170
3. Науково-практичний коментар Кодексу адміністративного судочинства України / за аг. ред. І.Х. Темкіжева (кер.авт.кол.). – 2-ге вид., перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 720с.
4. Гончар Л.Я. Оскарження правових актів індивідуальної дії, які є підставою виникнення цивільних прав / Л.Я. Гончар // Вплив адміністративного судочинства на розвиток публічного права в Україні : зб. наук. статей / за заг. ред. І.Х. Темкіжева. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – С.159 – 165;
5. Бончук О. Запобігання і протидія корупції в органах місцевого самоврядування. Практичний посібник / [Банчук Олександр]; Швейцарсько-український проект "Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO". – К.: ТОВ "Софія-А".-2012.-88с.

УДК 342.5.001.73(477)(043.2)

Собкова В.В.,
старший викладач,
Костюк К.М.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день актуальним постало питання реформування механізму державної влади в Україні як в методологічному так і в теоретичному аспекті, розробленні концептуальних підходів та механізмів реалізації політико-правової реформи та функціонування державної влади в умовах євроінтеграції України [2, с. 66]. Проте виникають певні труднощі з однозначним визначенням та розумінням терміну "влада". Наприклад відомий західний дослідник Дж. Марч назвав "владу" поняттям, яке "розчаровує", а на думку Дж. Скотта – редактора трьохтомного видання з кратології (сучасної науки про владу), яке репрезентує стан розробленості проблеми, влада, є одним з найбільш оспорюваних понять у соціологічному лексиконі [1, с. 144].

Тому відсутність єдиних теоретико-методологічних засад реформування державної влади в Україні негативно впливає на розвиток політико-юридичного процесу, таким чином стримує необхідні суспільству реформи, робить звичним явищем негативну практику перетворень у публічно-правовій сфері хибним методом спроб і помилок, що дезорганізує систему державної влади та місцевого самоврядування, призводячи до небезпечного зниження рівня законності, виникнення нових конфліктів в середині влади, посилення правового нігілізму і, з рештою, втрата довіри громадян до політичних і владних інститутів, зневіри у їх спроможність розв'язувати загальні проблеми.

Щодо проблеми парламентаризму, то потрібна конкретна кореляція в системі парламентських виборів, обмеження депутатської недоторканості, скасування частини пільг для депутатів, збільшення частки професійних юристів у складі депутатського корпусу тощо. Ця частка коливається на рівні 10 відсотків, тоді як у зарубіжних парламентах вона становить 35-40 і більше відсотків. Актуальною є також проблема оновлення не тільки Конституції України, а й всього конституційного